Dosarul nr.: 21r-665/25 **Judecătoria** Chișinău, sediul Buiucani
(nr. electronic: 1-24118845-02-21r-19062025) **Judecător** Slobodzean Silvia

DECIZIE
în numele Legii

04 mai 2026 **or. Chișinău**

Colegiul penal al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului de judecată, judecător Beșelea Eugeniu
Judecători Budeci Vitalie, Cazacicov Andrei

examinând în sediul instanței, în odine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de către apărătorul condamnatului Botezat Valentin, avocat Popa Cristina, împotriva *Încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 21-346/2024 din 21.05.2025*, cu privire la aplicarea retroactivității legii penale,

în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate de participanții procesului judiciar, instanța de judecată

a constatat:

ASPECTE PROCEDURALE

1. La data de 21.10.2024, condamnatul Botezat Valentin a înaintat în instanța de fond cerere cu privire la aplicarea retroactivității legii penale (f.d. 2).
2. Prin *Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 21-346/2024 din 21.05.2025,* s-a dispus:

„Se admite parțial cererea condamnatului Botezat Valentin *****, a.n. *****, IDNP *****, cu privire la aplicarea retroactivității legii penale.

Se exclude agravanta prevăzută la litera f) din art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal „cu cauzarea de daune în proporții considerabile" din sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2019 (dosar nr.1-366/18).

A-l considera pe Botezat Valentin ***** condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2019 (dosar nr.1-366/18) în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal.

În rest cererea se respinge ca neîntemeiată.

Încheierea este cu drept de recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani".

3. În data de 04.06.2025, în instanța de fond a parvenit recursul declarat de către apărătorul condamnatului Botezat Valentin, avocat Popa Cristina, împotriva *Încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 21-346/2024 din 21.05.2025*.
4. Cauza penală intentată la recursul sus-nominalizat a fost repartizată în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, la 19.06.2025, judecătorului Cojocaru Olga, iar la 05.02.2026 – judecătorului Cazacicov *****.

FONDUL RECURSULUI

5. În motivarea recursului s-a invocat că încheierea în cauză este una parţial nefondată şi nemotivată, or instanţa nu a argumentat poziția sa referitor la neadmiterea capătului de cerere privind micşorarea pedepsei stabilite condamnatului.

În situaţia în care, în temeiul efectului retroactiv al legii penale mai favorabile, se impune recalificarea faptei stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, instanța de judecată, soluţionând problema executării respectivei hotărâri, va proceda la recalificarea faptei şi va aplica pedeapsa conform noii încadrări juridice, prin stabilirea maximului sancţiunii prevăzute de legea penală mai favorabilă condamnatului, în cazul în care pedeapsa stabilită anterior depăşeşte acest maxim, sau va menţine pedeapsa stabilită prin hotărârea irevocabilă, dacă aceasta nu depăşeşte maximul noii legi.

Deşi instanța de judecată a procedat la recalificarea faptei potrivit noilor dispoziţii ale legii penale, excluzând o literă din încadrarea juridică anterioară, aceasta nu a redus în niciun fel pedeapsa aplicată condamnatului. Or, în urma modificărilor legislative, maximul special al pedepsei prevăzute pentru infracţiunea recalificată a fost redus, ceea ce impunea, în mod obligatoriu, diminuarea proporțională a sancţiunii aplicate, conform principiului legii penale mai favorabile.

În urma intrării în vigoare a legii penale mai favorabile s-a modificat cuantumul prejudiciului considerabil dar şi limita pedepsei - astfel, maximul sancţiunii privative de libertate a fost redus de la 6 la 5 ani. Cu toate acestea, instanţa nu a operat nicio reducere a pedepsei aplicate, menținând sancţiunea în forma sa iniţială, deşi aceasta se apropie semnificativ de noul maxim prevăzut de lege.

Această omisiune contravine principiilor de echitate şi legalitate care guvernează aplicarea care legii penale mai favorabile. Menţinerea aceleiaşi pedepse, în condițiile unei recalificări considerată presupune o gravitate juridică mai redusă a faptei și o limită legală inferioară, nu poate fi proporţională sau justificată şi afectează caracterul echitabil al sancţiunii.

În Încheierea emisă, instanţa nu a oferit nicio motivare concretă privind refuzul de a reduce pedeapsa cu închisoarea ca urmare a recalificării faptei şi a diminuării maximului pedepsei, limitându-se să afirme, în mod formal, că pedeapsa a fost stabilită într-un mod corect şi echitabil.

Instanţa nu a dispus reducerea pedepsei lui Botezat Valentin urmare a aplicării legii penale mai blânde şi nici nu a expus motivele pe care își întemeiază soluţia de a nu reduce pedeapsa, pronunţând astfel o încheiere nefondată, susceptibilă a fi atacată

6. Ținând cont de faptul că speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447, alin. (1) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

7. Părțile înștiințare legal nu și-au exercitat dreptul de a își expune poziția în cadrul referințelor prezentate instanței de recurs.

APRECIEREA COLEGIULUI PENAL

8. Studiind materialele dosarului penal prezentat, ținând cont de poziția participanților la proces în raport cu recursul înaintat, Colegiul penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge recursul declarat ca fiind nefondat, cu menținerea actului judecătoresc contestat, din următoarele considerente:

i. Cadrul normativ incident

9. În conformitate cu prevederile art. 469, alin. (1), pct. 14) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, şi anume: liberarea de pedeapsă sau ușurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situației (art. 10 şi 10^1 din Codul penal), precum şi excluderii din hotărârea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată.

10. Potrivit art. 470, alin. (1) din același act normativ, chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art. 469, alin. (1), pct. 1)-4), 6)–16), 17^1) şi 18) se soluţionează de către instanţa de judecată din raza de activitate a organului sau a instituţiei care execută pedeapsa.

11. În acord cu reglementările art. 471, alin. (1) Cod de procedură penală, chestiunile specificate la art. 469, alin. (1), pct. 5), 11) şi 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun [...].

12. În baza art. 10, alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

13. Potrivit reglementărilor art. 10^1, alin. (1), (4), (6) și (7) Cod penal, dacă, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare şi pînă la executarea completă a pedepsei privative de libertate, a muncii neremunerate în folosul comunităţii sau a amenzii, a intervenit o lege care prevede unul din aceste tipuri de pedeapsă, dar cu un maxim mai mic, sancţiunea aplicată se reduce la acest maxim dacă depăşeşte maximul prevăzut de legea nouă pentru infracţiunea săvîrşită. Pedepsele complementare, măsurile de siguranţă neprevăzute în legea nouă nu se mai execută, iar cele care au corespondent în legea nouă mai favorabilă se execută în conţinutul şi limitele prevăzute de această lege. Dacă fapta pentru care persoana execută pedeapsa nu se mai consideră infracţiune în conformitate cu prevederile legii noi, ci constituie o contravenţie, sancţiunea contravenţională nu se mai aplică, indiferent de categoria şi mărimea sancţiunii prevăzute. În cazul în care, în temeiul efectului retroactiv al legii penale, se impune recalificarea faptei stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă, instanţa de judecată, soluţionînd chestiunea privind executarea hotărîrii respective, va recalifica fapta şi va aplica pedeapsa prin fixarea maximului sancţiunii prevăzute de legea penală mai favorabilă condamnatului, dacă pedeapsa stabilită prin hotărîrea irevocabilă este mai mare decît maximul prevăzut de legea penală nouă, sau va menţine pedeapsa stabilită prin hotărîrea irevocabilă.

14. Potrivit art. 126, alin. (1) și (2) Cod penal [în redacția legii de până la modificările din 07.09.2024]: „Se consideră proporţii mari valoarea bunurilor sustrase, dobîndite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvîrșirii faptei. Caracterul considerabil sau esenţial al daunei cauzate se stabileşte luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care influenţează esenţial asupra stării materiale a victimei, iar

în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului”.

15. Conform art. 18 Cod contravențional [în redacția legii de până la modificările din 20.04.2022]: „Se consideră de mici proporţii valoarea bunurilor sustrase, dobîndite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite care, la momentul săvîrşirii contravenţiei, nu depăşeşte 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvîrșirii faptei”.

16. Potrivit art. 126, alin. (2) Cod penal [în vigoare]: „Se consideră proporţii considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei”.

17. Conform art. 18 Cod contravențional [în vigoare]: „ Se consideră de mici proporţii valoarea bunurilor sustrase, dobîndite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite care, la momentul săvîrşirii contravenţiei, nu depăşeşte 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvîrşirii faptei. Caracterul considerabil sau esenţial al daunei cauzate se stabileşte luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care influenţează esenţial asupra stării materiale a victimei, indiferent de proporţii. Caracterul considerabil sau esenţial al daunei cauzate în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege se stabileşte luându-se în considerare gradul lezării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale victimei”.

18. În conformitate cu art. 23 din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal şi a Codului contravențional) nr. 136 din 06.06.2024 (în vigoare din 07.09.2024): „(2) Se consideră proporţii considerabile sau esenţiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei”.

19. În acord cu art. 2 din Legea nr. 102 din 14.04.2022 (în vigoare din 20.07.2022) pentru modificarea unor acte normative: „(2) Caracterul considerabil sau esenţial al daunei cauzate se stabileşte luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care influenţează esenţial asupra stării materiale a victimei, indiferent de proporţii. (3) Caracterul considerabil sau esenţial al daunei cauzate în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege se stabileşte luându-se în considerare gradul lezării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale victimei”.

20. Potrivit art. 471, alin. (9) din Codul de procedură penală, încheierea instanţei privind soluţionarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) este executorie de la data pronunţării, cu excepţia chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 7), 8), 9).

21. În conformitate cu reglementările art. 472 Cod de procedură penală, încheierea instanţei privind soluţionarea chestiunilor referitor la executarea hotărârilor judecătorești poate fi atacată de către persoanele interesate, în termen de 15 zile, cu recurs care se judecă conform prevederilor titl. II cap. IV secţ. a 2-a §2 din Partea specială.

22. Conform art. 447, alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.

23. În acord cu art. 449, alin. (1) din același act normativ, judecind recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: **1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat;** b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2) admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.

24. În temeiul art. 6, § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public […].

ii. Abordări jurisprudențiale notorii

25. Aspectele vizând retroactivitatea legii penale mai favorabile au fost elucidate în jurisprudența CtEDO, și anume cauza *Scoppola vs. Italiei* din 17.09.2009 – legea nouă, cu o sancțiune mai blândă trebuie aplicată retroactiv, chiar dacă a intrat în vigoare, după comiterea faptei, în cauza *Gouarre Patte vs. Andorrei* din 12.01.2016 – în cazul în care un stat prevede expres, în legislaţia sa, principiul retroactivității legii penale mai favorabile, acesta trebuie să permită justițiabililor săi să exercite acest drept, conform garanțiilor din Convenţie, în cauza *Koprivnikar vs. Sloveniei* din 24.01.2017, cererea nr. 67503/13 – principiul retroactivității legii penale mai favorabile se poate aplica, de asemenea, la stabilirea unei pedepse contopite pentru mai multe condamnări.

26. Totodată, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova s-a expus asupra retroactivității legii penale relativ recent, prin Decizia sa cu nr. 4-1ril-3/2020 din 17.12.2020, de admitere a recursului în interesele legii în vederea asigurării interpretării și aplicării unitare a legii penale și de procedură penală, considerente care vor fi luate în calcul la examinarea prezentei cereri, în special următoarele constatări:

„Finalitatea urmărită de legiuitor constă în ameliorarea severității pedepsei aplicabile categoriei de făptuitori vizați, la toate fazele procesului penal – atât la examinarea cauzei, cât şi la executarea pedepsei.

Principiul umanismului, în accepțiunea sa actuală, a devenit unul dintre pilonii de bază ai dreptului penal, astfel, întreaga reglementare juridică are menirea să apere, în mod prioritar, persoana ca valoare supremă a societăţii, drepturile şi libertăţile acesteia.

Unul dintre principiile fundamentale, statuat la art. 7 al Convenţiei pentru apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale, este principiul *nulla poena sine lege*, care semnifică, printre altele, că nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul săvârșirii, nu constituia o infracţiune, potrivit dreptului naţional sau

internaţional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă, decât cea aplicabilă în momentul săvârșirii infracţiunii.

Deci dacă legea penală nouă permite ameliorarea situaţiei categoriei de condamnați vizați, este inacceptabil de a nu permite acestora să facă uz de norma ce le micșorează pedeapsa, or, retroactivitatea normelor de drept substanțial nu se pune în discuție.

Astfel, cea mai potrivită soluţie a instanţelor de judecată, care va fi atât în litera, cât şi în spiritul legii, este aplicarea retroactivității legii penale mai blânde, în temeiul art. 10 și 10/1, raportat la art. 70 alin. (3/1), art. 84 alin. (l) şi art. 85 alin. (1) Cod penal, şi în privința condamnaților care execută pedeapsa".

iii. Raționamentele instanței

27. În cazul dedus judecății, prin *Sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nr. 1-366/18 din 22 mai 2019*, Botezat Valentin ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 1 (o) lună și 10 (zece) zile, fără amendă, cu executarea pedepsei cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa stabilită se suspendă condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

28. La comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu material de 13 770 (treisprezece mii șapte sute șaptezeci) lei.

29. Prin *Sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 17 martie 2020*, Botezat Valentin ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 2 (doi) ani. Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, a fost adăugată parțial la pedeapsa aplicată prin sentința respectivă, pedeapsa neexecutată stabilită prin Sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 22 mai 2019, și i-a fost stabilită definitiv o pedeapsă de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 2 (doi) ani.

30. Prin *Decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020*, sentința din 17 mai 2020 a fost casată în partea executării pedepsei cu închisoarea, pronunțând o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Botezat Valentin, se suspendă condiționat cu stabilirea unui termen de probă de 5 (cinci) ani,

31. Prin *Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 noiembrie 2020*, recursul procurorului asupra decizie din 21 iulie 2020 a fost respins ca fiind vădit neîntemeiat.

32. Prin *Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 08.06.2023*, a fost anulată condamnarea cu suspendarea executării pedepsei stabilită lui Valentin Botezat, prin decizia din 21 iulie 2020 cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor financiare pe u termen de 2 (doi) ani.

33. Așadar, odată ce la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, astfel cum a fost stabilit prin *Sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nr. 1-*

366/18 din 22 mai 2019, prejudiciul cauzat nu a depășit 10 salarii medii lunare pe economie prognozate pentru anul 2018 (potrivit Hotărârii Guvernului nr. 54/2018), modificările operate la art. 126 Cod penal prin Legea nr. 136/2024 sunt favorabile condamnatului și determină necesitatea recalificării faptei din art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal în art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, adică cu excluderea circumstanței agravante „cu cauzarea de daune în proporții considerabile".

34. Din această perspectivă, solicitarea condamnatului a fost admisă de instanța de fond în mod întemeiat, nefiind careva obiecții din partea recurentului.

35. Cu toate acestea, recurentul consideră că, după efectuarea recalificării, instanța de judecată era ținută să aplice și o pedeapsă mai blândă, întrucât sancțiunea maximă a normei penale a fost redusă de la 6 la 5 ani.

36. Instanța de fond a notat că, de la data comiterii faptei 21-22.07.2018 și până în prezent nu a fost modificat regimul sancționator al alin. (2), art. 187 Cod penal. Cu această concluzie este de acord pe deplin și instanța de recurs, or, concluzia este bazată strict pe prevederile legale.

37. Așadar, conform art. 187, alin. (2) Cod penal [în redacția Legii din 07.11.2016 și până în prezent], fapta infracțională se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

38. Având în vedere plafonul maxim de 7 ani de închisoare, reducând din limita maximă 1/3 (conform art. 364^1, alin. (8) Cod de procedură penală) și încă 1/3 (conform prevederilor art. 70, alin. (3^1) Cod penal), se deduce că pedeapsa aplicată de 3 ani, 1 lună și 10 zile este cea mai favorabilă și posibilă de aplicat situației condamnatului.

39. Din perspectiva art. 190, alin. (2), lit. b) Cod penal, de comiterea căruia a fost recunoscut condamnatul în baza *Sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 17 martie 2020,* într-adevăr regimul sancționator de închisoare s-a modificat de la 2 la 6 ani către intervalul de la 1 la 5 ani.

40. Cu toate acestea, pedeapsa principală ce i-a fost aplicată condamnatului în baza art. 190, alin. (2), lit. b) Cod penal a fost închisoarea de 1 an și 6 luni, ceea ce se încadrează în limitele noi ale pedepsei penale, ceea ce face inaplicabile prevederile art. 10^1, alin. (1) Cod penal.

41. Din această optică, Colegiul penal susține completamente concluzia primei instanțe de a respinge solicitarea condamnatului cu privire la aplicarea unei pedepse mai blânde, pe motivul că pedeapsa aplicată nu constituie maximul prevăzut de legea penală mai favorabilă.

42. Astfel, Colegiul penal al Curții de Apel Centru se raliază motivelor jurisdicției de primă instanță (cauza *Garcia Ruiz vs Spania*, hotărârea CtEDO din 21.01.1999, § 26), fără necesitatea de a le reitera. Deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Țăriloe de Jos*, hotărârea CtEDO din 19.04.1994, § 61). Astfel, atunci când respinge un apel/ recurs, o instanță poate, în principiu, să se limiteze la a confirma motivele deciziei instanței inferioare (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza *Helle vs Finlanda,* hotărârea CtEDO din 19.12.1997, §§ 59-60).

iv. Concluzia finală

43. În sinteza celor evocate, instanța de recurs atestă ca fiind legală, întemeiată și motivată *Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 21-346/2024 din 21.05.2025*, respectiv se impune necesitatea respingerii recursului declarat împotriva hotărârii instanței judecătorești, cu menținerea acesteia.

44. Din aceste considerente, în conformitate cu prevederile articolelor 447, 449, alin. (1), pct. 1), lit. a), 472 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru

decide:

Se respinge, ca fiind nefondat, recursul declarat de către apărătorul condamnatului Botezat Valentin, avocat Popa Cristina, împotriva *Încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 21-346/2024 din 21.05.2025*, cu privire la aplicarea retroactivității legii penale.

Prezenta decizie este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător **Beșelea Eugeniu**
Judecător **Budeci Vitalie**
Judecător **Cazacicov Andrei**